

sig bevidst, at det er en Understøttelse, der gaar noget udover det sædvanlige, men her er ogsaa Tale om en Mand, der har gjort 50 Aars god og samvittighedsfuld Tjeneste. Under Nr. 143, Honorar til Repetenter, har Udvalget forbeholdt sig sin Stilling, fordi man ønskede nærmere Oplysning om denne Sag. Det følgende Samraad om Administrationen af Sorø Akademi, Skolens Økonomi, vil blive begrundet fra den Side, som har rejst det. Ved de øvrige Forslag under § 21 finder jeg ikke Anledning til at tilføje noget til den givne Motivering lige saa lidt som ved de Kultusministeriet vedrørende Forslag til § 26, der ogsaa alle ere motiverede saa udførligt, at nogen Tilføjelse fra min Side ikke behøves.

K. M. Klausen: Der er fra Socialdemokratiets Side rejst en Række Spørgsmaal i Finansudvalget, Spørgsmaal, som ere forhandlede med den højtærede Minister, og som jeg her skal tillade mig i Korthed at omtale.

Der er først Spørgsmaalet om Statens Tilskud til Københavns Aftenskoler eller, som det hedder her, Københavns Fortsættelsesskoler. Det er et Spørgsmaal, som har været fremme her ved Behandlingen af Finansloven i en Række af Aar, og det er et Spørgsmaal, som vi stadig ville fremsætte fra Københavns Side. Jeg mener, at Københavns Kommune har samme Ret til at faa Tilskud til sine Aftenskoler som en hvilken som helst anden Kommune i det øvrige Land. Nu gives der paa Finansloven Tilskud til Aftenskoler omkring i Købstæderne og til en Række Aftenskoler ude paa Landet, men Københavns Kommune maa alene bære sine Fortsættelsesskoler, skønt jeg tør godt sige, at Københavns Kommune er den Kommune, der ofrer mest paa denne Sag, og som sikkert har sat denne Sag bedst i Gang. Ingen Steder i Landet, tror jeg, jeg tør sige, have Aftenskolerne samlet saa mange unge Mennesker af begge Køn som netop her i København. Jeg mener derfor, at København er fuldt ud berettiget til at nyde det samme Gode, som gives til alle øvrige Kommuner her i Landet.

Nu sagde den ærede Ordfører før: Ja, men København har en Særstilling. Ja, vi have bl. a. den, at en Række store Goder, som ydes det øvrige Land, nyde vi ikke godt af. Jeg vil bede den ærede Ordfører oplyse et eneste Punkt, hvor den Særstilling, København indtager, er til Gavn for Københavns Kommune, det er

alle Vegne til Københavns Kommunevæsens Skade, at vi have denne Særstilling. Vi have ikke bedt om denne Særstilling, det er Lovgivningen, der i 1844 har givet os den. At den opretholdes, er Lovgivningens Sag. Hvis vor Særstilling var et Gode, kunde man have Ret til at sige: Saa skulle I ikke have det og det, thi I have den store Fordel af eders Særstilling, men da denne Særstilling paa alle Punkter er til vor Skade, er det en mærkelig Motivering at bruge, at København skal ikke have adskillige af de Goder, som andre Kommuner nyde, fordi den har denne ulykkelige Særstilling.

Der har været forhandlet med den højtærede Minister om Læremidler eller Undervisningsmateriel ved Folkeskolen her i Landet. Der findes under IV. K. 1. en lille Bevilling paa 5,000 Kr. til Anskaffelse af Læremidler i Folkeskoler. 5,000 Kr. er en uhyre lille Sum, og enten den stod paa Finansloven eller ej, vilde omtrent komme ud paa et. Det betyder saa lidt, hvor Taleren er om at anskaffe Undervisningsmateriel til den danske Folkeskole, og nu ere vi dog sikkert alle enige om, at godt Undervisningsmateriel er nødvendigt for Skolens Arbejde. Man kan sige: Læreren er i Skolen det vigtigste Apparat, men han maa ikke gerne være det eneste, der skulde helst være andre Apparater i Skolen end netop selve den gode Lærer. Det er saaledes, at det, Børnene se med Øjnene, og det, de føle paa med deres Fingre, hænge ganske anderledes ved end det, de faa ind gennem Øret. Der er ikke noget, der interesserer Børnene saa meget ved Undervisningen som det, at den kan gøres anskuelig, at man kan vise dem gode Billeder, gode Apparater eller selve de Ting, man taler om. Det er netop det, der gør Undervisningen interessant, det vækker Børnenes Interesse, og det er det, der har sin store Betydning. Det staar slet til i vort Land med at forsyne Folkeskolen med Undervisningsmateriel. Naar vi ville tage f. Eks. en typisk Landsbyskole og se, hvad den har af Undervisningsmateriel, vil den omtrent se saaledes ud: Den danske Landsbyskole er en 2-Klasses Skole med en Lærer, to Sæt Læsebøger, maaske et Sæt Skriftlæsningsbøger, et Sæt Sangbøger, et Danmarkskort, et Europaskort og et Halvkuglekort og saa ikke mere. Der er enkelte Kommuner, der have haft Øjet aabent for dette og have forsynet Landsbyskolerne bedre med Undervisningsmidler, men dette er Typen. Naar altsaa en